

Ændringer i nationalregnskabs skatter og afgifter

Generelt I forbindelse med overgangen til de nye retningslinjer for udarbejdelse af nationalregnskab (ESA2010) er skatter og afgifter – herefter blot skatter - gennemgået. Det har medført, at nogle offentlige indtægter ikke længere betragtes som en skat, mens andre indtægter nu betragtes som en skat i nationalregnskabet.

Ændringerne er opdelt i en manual revision, der skyldes ændringer i den europæiske statistik manual (ESA2010) og i en data- og metoderevision. Data- og metoderevisionen skyldes, at Danmarks Statistik har gennemgået skatterne og som følge deraf inddraget nye og bedre kilder, benyttet nye beregnings metoder samt ændret nogle klassificeringer – jf. nedenfor.

Forudsætningen for at en indtægt til offentlig forvaltning og service betragtes som en skat er, at betalingen er obligatorisk, og at den ikke er tilknyttet en direkte modydelse.

Revisionernes indvirkning på skattetrykket Det overordnede resultat af revisionen er, at skattetrykket i 2008 er reduceret fra 47,9 pct. af BNP i de hidtidige opgørelser til 45,0 pct. af BNP i de nye opgørelser.

Data – og metoderevision Nedenfor er de klassifikationsændringer, der er foretaget som følge at data – og metoderevisionen beskrevet.

Kirkeskatten betragtes ikke længere som en skat, men som en frivillig overførsel fra husholdningerne. Baggrunden for ændringen er, at befolkningens medlemsandel af folkekirken er faldet kraftigt – fra 89,3 procent i 1990 til 78,4 procent i 2014. Kirkeskatten kan derfor ikke længere betragtes som en obligatorisk betaling og skal dermed ikke klassificeres som en skat.

Kontingent til A-kasse, efterløn og fleksydelse betragtes ligeledes ikke længere som en skat i nationalregnskabet. Da ordningen var og er så fordelagtig og havde stor tilslutning, blev den tidligere betragtet som obligatorisk og derfor klassificeret som en skat. I takt med at medlemsandelen er faldet, kan dette argument ikke længere opretholdes og kontingentet vil derfor i det nye nationalregnskab blive betragtet som et frivilligt bidrag. Denne ændring bringer Danmark i tråd med EU's retningslinjer og øger sammenligneligheden med andre lande.

PSO-afgift (Public Obligation Service) har ikke hidtil været registreret i nationalregnskabet. Den vil i det nye nationalregnskab blive betragtet og klassificeret som en produktskat. PSO-afgiften er en obligatorisk betaling fra elforbrugerne. Indtægterne herfra går fx til subsidier til forskning i vedvarende energi. Der er således ingen direkte modydelse tilknyttet betalingen.

Overskuddet fra Danske Spil vil i det nye nationalregnskab, i overensstemmelse med de europæiske statistik retningslinjer, blive klassificeret som en skat.

Kulbrinteskatt og olierørledningsafgift vil i det nye nationalregnskab ikke længere blive betragtet som en skat, men derimod som en resourcerente. Dette skyldes, at de nævnte skatter er konstrueret til at beskatte den overnormale profit forbundet med indvinding af olie og naturgas. Undergrunden lejes, så at sige af staten, hvilket der betales en rente for.

Medielicensen flyttes fra at have været klassificeret som køb af en tjenesteydelse til at blive klassificeret som en skat fra 2007 og frem. Med indførelsen af medielicensen i 2007 er der ikke længere en direkte sammenhæng mellem ydelse og modydelse. Ændringen i klassificeringen af medielicensen betyder samtidig, at DR fra 2007 indgår som en del af offentlig forvaltning og service og det offentlige forbrug.

Manualrevision (ESA2010) Den væsentligste manualrevisionsændring er beskrevet nedenfor.

Den grønne check, der er en såkaldt betalbar skatterabat og som kommer til udbetaling, hvis den beregnede skat er mindre end størrelsen af skatterabatten. Denne skal fremover vises brutto i nationalregnskabet. I det hidtidige, er kun den del, der udbetales blevet vist. Langt den største del, der ikke kommer til udbetaling, er fratrukket i skatteprovenuet og ikke vist eksplicit.